

dige undersøgelser og om derefter på grundlag af de af udvalget ændrede forslag at fremsætte lovforslaget påny snarest muligt.

Den 12. marts 1915 fremsatte justitsministeren derefter i folketinget et i ministeriet udarbejdet forslag til lov om værn for dyr. (R. T. 1914—15, tillæg A, sp. 3441). I dette forslag fandtes imidlertid ingen regler om slagtning af dyr, idet man anså det for upraktisk i loven at optage særbestemmelser herom. I forslaget § 5 fandtes blot en blanketbestemmelse svarende til den, som senere indgik i lovens § 6:

„Angående dyrs transport, slagtning eller deres behandling i anden særlig retning kan der gives forskrifter af vedkommende ministerium.“

Under sagens behandling i folketinget foresloges det to gange af udvalget, at der blev indsat slagtebestemmelser i loven (R. T. 1914—15, tillæg B, sp. 2519 og 1915—16, tillæg B, sp. 117). Dette opnåede dog ikke flertal i folketinget.

Mens sagen derefter blev behandlet i landstinget, indgik der til landstingsudvalget i marts 1916 en skrivelse fra foreningen til dyrenes beskyttelse i Danmark. Det hed heri, at foreningen indtrængende henstillede til udvalget, at der i lovforslaget måtte blive optaget følgende fundamentale regler for slagtning:

- 1) Slagtning af fireføddede dyr skal foregå således, at dyrene bedøves, før blodudtømmingen finder sted.
- 2) Fjerkræ skal slagtes ved afhugning af hovedet.
- 3) Fisk skal slagtes ved et snit fra nakken gennem rygmarven med en skarp kniv, eventuelt efter bedøvelse.

Det tilføjedes i henvendelsen, at foreningen anmodede om, at der, såfremt det skulle støde på uoverskuelige vanskeligheder at få fornævnte regler fastsat ved lov, under en eller anden form måtte blive draget omsorg for, at de regler, der i fremtiden ad administrativ vej ville blive fastsat for slagtning, i hovedsagen måtte komme til at hvile på fornævnte krav.

Da landstingsudvalget den 5. april 1916 afgav sin betænkning, udtalte det med hensyn til den i forslaget indeholdte blanketbestemmelse følgende:

„... Udvalget går ud fra, at slige forskrifter (det vil altså sige om slagtning, transport af dyr m. v.), som sikkert i høj grad tiltrænges, også vil blive givet, men udvalget ønsker tillige at udtale, at sådanne forskrifter ikke bør gives uden samråd med vedkommende organisationer, i fremtrædende grad med de samvirkende danske landboforeninger. Det er til eksempel klart, at forskrifter vedrørende slagtning af dyr kan gribe stærkt ind i landbrugets interesser og derfor ikke bør gives uden indhentede erklæringer fra og samråd med de samvirkende landboforeninger.“

Forslaget blev derefter også vedtaget i landstinget, uden at der i loven blev indsat bestemmelser om slagtning. Sådanne bestemmelser er heller ikke senere blevet udstedt ad administrativ vej i kraft af § 6.

Dette er dog ikke ensbetydende med, at der ikke senere har været bestræbelser i gang, for at sådanne regler skulle blive udfærdiget. I 1923 anmodede dyreværnsforeningen „Svalen“ således justitsministeriet om, at der i henhold til dyreværnslovens § 6 eventuelt ved ændring af dyreværnsloven måtte blive udfærdiget bestemmelser om, at det var forbudt:

- 1) at affive dyr ved „schächtning“,
- 2) at affive ål ved at lægge dem levende i en saltvandsopløsning.

Herpå svarede justitsministeriet ved skrivelse af 12. juni 1923, at ministeriet i alt fald ikke for tiden fandt anledning til at søge en lovændring af det ønskede indhold gennemført. Man udtalte sig ikke om, hvorvidt der kunne være tale om at udstede regler ad administrativ vej.

Foreningen til dyrenes beskyttelse indsendte i 1937 til landbrugsministeriet et motiveret forslag til slagteregler og anmodede om, at disse måtte blive udfærdiget som en bekendtgørelse i henhold til dyreværnslovens § 6. Disse regler lå på linie med de regler, som tidligere var foreslået fra foreningens side.

I rigsdagssamlingen 1941—42 fremsatte de nazistiske folketingsmænd Frits Clausen og Aage Henriksen for folketinget et forslag til lov om tillæg til dyreværnsloven. Dette forslag tilsigtede at forbyde „schächtning“ og havde derfor en ganske særlig formulering, idet det ikke i almindelighed påbød, at slagtedyr skulle bedøves før slagtningen. Det hed i forslaget: